

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਇੱਕ ਸੌ ਅੱਤਰ

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ: ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ 11 ਦਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਾ

Jeff Pippenger

2024-04-08

ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਯਤਾਂ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉੱਨੀ ਤੱਕ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੀਖਾਏਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਉਸੇ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਆਯਤਾਂ ਇਕਤਾਲੀ ਤੋਂ ਪੈਂਤਾਲੀ ਤੱਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਪਰ ਜੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਵੇਗਾ ਉਹ ਆਪਣੀ ਹੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਭੀ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਠਹਿਰ ਨਾ ਸਕੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਨਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਵੱਲ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣਗੇ; ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਤਾਂ ਦੀ ਧੀ ਦੇਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਕਰੇ; ਪਰ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰੇਗੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਟਾਪੂਆਂ ਵੱਲ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਵੇਗਾ; ਪਰ ਇੱਕ ਸਰਦਾਰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਹਿੱਤ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਨਿੰਦਾ ਨੂੰ ਰੁਕਵਾ ਦੇਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਹੀ ਨਿੰਦਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਉੱਤੇ ਮੋੜ ਦੇਵੇਗਾ। ਤਦ ਉਹ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਆਪਣੇ ਹੀ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵੱਲ ਕਰੇਗਾ; ਪਰ ਉਹ ਠੋਕਰ ਖਾ ਕੇ ਡਿੱਗ ਪਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਲੱਭਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇਗਾ।
ਦਾਨੀਏਲ 11:16-19।

ਜਦੋਂ ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਪੂਰਤੀ ਬਾਰੇ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਇਤਿਹਾਸ ਬਹੁਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪੂਰਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।" ਆਇਤਾਂ ਇਕਤਾਲੀ ਤੋਂ ਪੈਂਤਾਲੀ ਤੱਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਆਇਤਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਜਦੋਂ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿੰਨ ਭੂਗੋਲਕ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਕੇ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਾਇਮ ਕਰ ਲਿਆ।

"ਭਾਵੇਂ ਮਿਸਰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਅੰਤੀਓਖੁਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਠਹਿਰ ਨਾ ਸਕਿਆ, ਤਥਾਪਿ ਅੰਤੀਓਖੁਸ ਰੋਮੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਜੋ ਹੁਣ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਏ, ਠਹਿਰ ਨਾ ਸਕਿਆ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਜ ਇਸ ਉਭਰਦੀ ਹੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਰਹੇ। ਈ. ਪੂ. 65 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਪੋਮਪੀ ਨੇ ਅੰਤੀਓਖੁਸ ਏਸੀਆਟਿਕਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਤੋਂ ਵੱਚਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸੀਰੀਆ ਨੂੰ ਰੋਮੀ ਪ੍ਰਾਂਤ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ, ਤਦ ਸੀਰੀਆ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰੋਮੀ ਸਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।"

"ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਰੋਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ, ਯਹੂਦੀਆਂ, ਨਾਲ ਸਾਂਝ ਰਾਹੀਂ ਈ.ਪੂ. 162 ਵਿੱਚ ਜੁੜਿਆ, ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਕੈਲੰਡਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਥਾਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਤਦਾਪਿ, ਇਸ ਨੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਸਤਵਿਕ ਜਿੱਤ ਰਾਹੀਂ ਈ.ਪੂ. 63 ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਢੰਗ ਨਾਲ।"

"ਪੌਂਟਸ ਦੇ ਰਾਜਾ ਮਿਥ੍ਰੀਡੇਟਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਅਭਿਆਨ ਤੋਂ ਪੋਮਪੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਉਪਰੰਤ, ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਤਾਜ ਲਈ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ, ਹਿਰਕਾਨੁਸ ਅਤੇ ਅਰਿਸਤੋਬੁਲੁਸ, ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਪੋਮਪੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਅਰਿਸਤੋਬੁਲੁਸ ਦੇ ਦਾਵਿਆਂ ਦੀ ਅਨਿਆਇਕਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ; ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫ਼ੈਸਲਾ ਆਪਣੀ ਅਰਬ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅਭਿਲਾਸਿਤ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਉਹ ਫਿਰ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਨਿਆਂਯੋਗ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਜਾਪੇ। ਅਰਿਸਤੋਬੁਲੁਸ ਨੇ, ਪੋਮਪੀ ਦੀਆਂ ਅਸਲ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭਾਂਪਦੇ ਹੋਏ, ਤੁਰੰਤ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਾਪਸ ਦੌੜ ਲਗਾਈ, ਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਸ਼ਸਤ੍ਰਬੱਧ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬਲ ਰੱਖਿਆ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ,

ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਤਾਜ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਯ ਕਰਕੇ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪੋਮਪੀ ਨੇ ਉਸ ਭਰੋੜੇ ਦਾ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਅਰਿਸਤੋਬੁਲੁਸ, ਆਪਣੇ ਚਾਲ-ਚਲਨ ਉੱਤੇ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਨ ਲੱਗਿਆ, ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਅਧੀਨਤਾ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਕੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਸੁਲਝਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ। ਪੋਮਪੀ ਨੇ ਇਸ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਗਾਬਿਨਿਉਸ ਨੂੰ ਸੈਨਿਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਟੁੱਕੜੀ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਧਨ-ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਲਿਫ਼ਟਿਨੈਂਟ-ਜਨਰਲ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਫਾਟਕ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੰਦ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਉਸ ਸਮਝੌਤੇ ਉੱਤੇ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ।”

“ਪੋਮਪੀ ਨੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਸਜ਼ਾ ਧੋਖਾ ਨਾ ਖਾਣ ਲਈ, ਅਰਿਸਤੋਬੁਲੁਸ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਬੇੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਕੜ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਫੌਜ ਸਮੇਤ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੂਚ ਕੀਤਾ। ਅਰਿਸਤੋਬੁਲੁਸ ਦੇ ਪੱਖੀ ਉਸ ਥਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਨ; ਹਿਰਕਾਨੁਸ ਦੇ ਪੱਖੀ, ਫਾਟਕ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ। ਦੂਜੇ ਪੱਖ ਦੇ ਲੋਕ ਬਹੁਸੰਖਿਆ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋ ਜਾਣ ਕਰਕੇ, ਪੋਮਪੀ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਬਾਧ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਉਪਰੰਤ ਅਰਿਸਤੋਬੁਲੁਸ ਦੇ ਅਨੁਯਾਈ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਹਟ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਸ ਥਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਯ ਉਤਨਾ ਹੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਪੋਮਪੀ ਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦਾ ਸੀ। ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਭਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸੁਰਾਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਥਾਂ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਨੋਕ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਲਈ ਗਈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇ ਭਿਆਨਕ ਕਤਲੇਆਮ ਹੋਇਆ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਬਾਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਮਨੁੱਖ ਮਾਰੇ ਗਏ। ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਹਿਰਦਾ-ਵੇਦਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੀ—ਯਾਜਕਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦਿਵਯ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਸ਼ਾਂਤ ਹੱਥ ਅਤੇ ਅਡੋਲ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਨਿੱਤ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਦੇਖਣਾ, ਮਾਨੋ ਉਹ ਉਸ ਉੱਨਮੱਤ ਕੋਲਾਹਲ ਤੋਂ ਸਰਬਥਾ ਅਣਜਾਣ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੱਜਣ-ਸੰਬੰਧੀ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਲਹੂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬਲੀਆਂ ਦੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਰਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।”

“ਯੁੱਧ ਦਾ ਅੰਤ ਕਰਕੇ, ਪੋਮਪੀ ਨੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਕਈ ਨਗਰਾਂ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ-ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਹਟਾ ਕੇ ਸੀਰੀਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਉੱਤੇ ਕਰ ਲਾਇਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ‘ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼’ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲੋਹੀ ਪਕੜ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਸੀ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਗਲ ਨਾ ਜਾਂਦੀ।”

“ਆਯਤ 17. ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਵੀ ਤਾਣੇਗਾ, ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ-ਸੱਚੇ ਲੋਕ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣਗੇ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦੀ ਧੀ ਦੇਵੇਗਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ; ਪਰ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਖੜੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ।”

“ਬਿਸ਼ਪ ਨਿਊਟਨ ਇਸ ਪਦ ਲਈ ਇਕ ਹੋਰ ਪਾਠ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਰਥ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਦਿਸਦਾ ਹੈ: ‘ਉਹ ਸਾਰੀ ਰਿਆਸਤ ਵਿੱਚ ਬਲਪੂਰਵਕ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਵੀ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਕਰੇਗਾ।’ ਪਦ 16 ਸਾਨੂੰ ਰੋਮੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਰੀਆ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਜਿੱਤ ਤੱਕ ਲੈ ਆਇਆ ਸੀ। ਰੋਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਕਦੂਨੀਆ ਅਤੇ ਥਰੇਸ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਅਲੈਕਜ਼ੈਂਡਰ ਦੀ ‘ਸਾਰੀ ਰਿਆਸਤ’ ਵਿੱਚੋਂ ਕੇਵਲ ਮਿਸਰ ਹੀ ਬਚਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਰੋਮੀ ਸੱਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਤਾ ਹੁਣ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਲਪੂਰਵਕ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।”

“ਪਟੇਲਮੀ ਔਲੇਟਸ 51 ਈਸਾ-ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਮਿਸਰ ਦਾ ਮੁਕੁਟ ਅਤੇ ਰਾਜ ਆਪਣੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਧੀ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ, ਪਟੇਲਮੀ ਅਤੇ ਕਲੀਓਪੈਟਰਾ, ਲਈ ਛੱਡਿਆ। ਉਸ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਮੀਆਂ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਹੇਠ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਰੋਮੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਵਾਰਸਾਂ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਵਜੋਂ ਪੋਮਪੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ।”

“ਕੁਝ ਹੀ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਪੋਮਪੀ ਅਤੇ ਕੈਸਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਭੜਕ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵੇਂ ਸੈਨਾਪਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਫਾਰਸਾਲੀਆ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਲੜਾਈ ਲੜੀ ਗਈ। ਪੋਮਪੀ, ਹਾਰ ਕੇ, ਮਿਸਰ ਵੱਲ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਕੈਸਰ ਤੁਰੰਤ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਿਆ; ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੋਮਪੀ ਦਾ ਪਟੋਲਮੀ ਵੱਲੋਂ ਕਾਇਰਤਾ ਨਾਲ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਉਹ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਕੈਸਰ ਨੇ ਉਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਈ ਜੋ ਪੋਮਪੀ ਨੂੰ ਪਟੋਲਮੀ ਅਤੇ ਕਲੀਓਪੈਟਰਾ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਮਿਸਰ ਨੂੰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਕਾਰਨ ਅਸ਼ਾਂਤ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ; ਪਟੋਲਮੀ ਅਤੇ ਕਲੀਓਪੈਟਰਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵੈਰੀ ਬਣ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਜਕਾਜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੰਚਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਫੌਜ—800 ਘੁੜਸਵਾਰ ਅਤੇ 3200 ਪੈਦਲ—ਨਾਲ ਅਲੈਕਜ਼ੈਂਡਰੀਆ ਵਿੱਚ ਉਤਰਣ, ਇਸ ਝਗੜੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ ਕਾਰਜ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਿਚਕਿਚਾਹਟ ਨਾ ਕੀਤੀ। ਰੋਜ਼-ਬ-ਰੋਜ਼ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਵਧਦੀ ਜਾਣ ਨਾਲ, ਕੈਸਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਇਸ ਛੋਟੀ ਫੌਜ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਪਰਿਆਪਤ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਰੁੱਤ ਵਿੱਚ ਵੱਗਣ ਵਾਲੀ ਉਤਰੀ ਹਵਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਿਸਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋ ਕੇ, ਉਸ ਨੇ ਏਸ਼ੀਆ ਵੱਲ ਦੂਤ ਭੇਜੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਜੋ ਭੀ ਸੈਨਿਕ ਦਸਤੇ ਸਨ, ਉਹ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਆ ਪਹੁੰਚਣ।”

“ਉਸ ਨੇ ਅਤਿ ਅਹੰਕਾਰਭਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਹ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੋਲਮੀ ਅਤੇ ਕਲੀਓਪਾਤਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦੇਣ, ਆਪਣੇ ਆਪਸੀ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ। ਮਿਸਰ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਰਾਜ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਅਹੰਕਾਰਪੂਰਨ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਰਾਜਸੀ ਮਰਯਾਦਾ ਉੱਤੇ ਆਘਾਤ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਮਿਸਰੀ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਹਥਿਆਰਾਂ ਵੱਲ ਦੌੜ ਪਏ। ਸੀਜ਼ਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਐਲੀਟਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਮ ਦੀ ਸੈਨੇਟ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਰਪਰਸਤੀ ਹੇਠ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁਣ ਕੌਸਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪੰਚਾਇਤੀ ਨਿਰਣੈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ।”

“ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਕੀਲ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਕਲੀਓਪੈਟਰਾ, ਮਹਾਨ ਰੋਮੀ ਜੇਤੂ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦਿਆਂ, ਇਹ ਸਮਝੀ ਕਿ ਆਪਣੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਤੱਕ ਬਿਨਾ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਯੁਕਤੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ: ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਲੰਬਾਈ ਨਾਲ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੇ ਇਕ ਗੱਠਰ ਵਿੱਚ ਲਿਟਾ ਕੇ, ਉਸ ਦੇ ਸਿਸੀਲੀ ਨੌਕਰ ਅਪੋਲੋਡੋਰਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਕੱਪੜੇ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ, ਪੱਟੇ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹਰਕੁਲੀ ਕੰਧਿਆਂ ਉੱਤੇ ਚੁੱਕ ਕੇ ਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਨਿਵਾਸ-ਕਮਰਿਆਂ ਵੱਲ ਰੁਖ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਰੋਮੀ ਸੈਨਾਪਤੀ ਲਈ ਇਕ ਭੇਟ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ; ਉਹ ਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਭਾਰ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਕੋਲ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਸੀਜ਼ਰ ਨੇ ਇਸ ਜੀਵੰਤ ਗੱਠਰ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਤਾਂ ਵੇਖੋ! ਸੁੰਦਰ ਕਲੀਓਪੈਟਰਾ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੀ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਕਤਈ ਅਪ੍ਰਸੰਨ ਨਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ 2 Peter 2:14 ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਰੋਲਿਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਤਨੀ ਸੁੰਦਰ ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹੀ ਦਰਸ਼ਨ ਉਸ ਉੱਤੇ ਓਹੋ ਜਿਹਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਰ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ।”

“ਅਖ਼ੀਰਕਾਰ ਕੈਸਰ ਨੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਕਿ ਭਰਾ ਅਤੇ ਭੈਣ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬੈਠਣ। ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਪੋਥੀਨੁਸ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਲੀਓਪਾਤਰਾ ਨੂੰ ਸਿੰਘਾਸਨ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲ ਫੈਲਾ ਕੇ ਕਿ ਕੈਸਰ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਲੀਓਪਾਤਰਾ ਨੂੰ ਇਕੱਲੀ ਸਰਵੇਚ ਸੱਤਾ ਦੇਣ ਦਾ ਹੈ, ਕੈਸਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਈਰਖਾ ਅਤੇ ਵੈਰ-ਵਿਰੋਧ ਭੜਕਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਬਗ਼ਾਵਤ ਭੜਕ ਉੱਠੀ। ਅਖ਼ਿਲਾਸ, 20,000 ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਕੈਸਰ ਨੂੰ ਅਲੈਕਜ਼ੈਂਡਰੀਆ ਤੋਂ ਕੱਢਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਅਤੇ ਤੰਗ ਰਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਥੇ ਨੂੰ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਤਾਇਨਾਤ ਕਰਕੇ, ਕੈਸਰ ਨੂੰ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਪਰਤਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾ ਹੋਈ। ਮਿਸਰੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ

ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੇੜੇ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ। ਸੜਦੇ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਘਾਟ ਦੇ ਨੇੜੇ ਵਹਿ ਆਏ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਕਈ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਲੈਕਜ਼ੈਂਡਰੀਆਈ ਪੁਸਤਕਾਲਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 400,000 ਗ੍ਰੰਥ ਸਨ, ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ।”

“ਜੰਗ ਹੋਰ ਵੀ ਭਿਆਨਕ ਬਣਦੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕੈਸਰ ਨੇ ਸਾਰੇ ਪੜ੍ਹੇਸੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਭੇਜੇ। ਏਸ਼ੀਆ ਮਾਈਨਰ ਤੋਂ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਇਕ ਵੱਡਾ ਬੋਝ ਆਇਆ। ਮਿਥਿਡੇਟਿਸ ਸੂਰੀਆ ਅਤੇ ਕਿਲਿਕੀਆ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੌਜ ਨਾਲ ਮਿਸਰ ਵੱਲ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ। ਇਦੂਮੀਆਈ ਅੰਤੀਪਾਤਰ 3,000 ਯਹੂਦੀਆਂ ਸਮੇਤ ਉਸ ਨਾਲ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦਰਰੇ ਸਨ, ਫੌਜ ਨੂੰ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਲੰਘਣ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸਹਿਯੋਗ ਤੋਂ ਬਿਨਾ, ਸਾਰੀ ਯੋਜਨਾ ਨਿਸਚਤ ਹੀ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਫੌਜ ਦੇ ਪਹੁੰਚਣ ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਨਿਰਣੈ ਹੋ ਗਿਆ। ਨੀਲ ਦਰਿਆ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਲੜਾਈ ਲੜੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕੈਸਰ ਦੀ ਪੂਰਨ ਜਿੱਤ ਰਿਹਾ। ਪਟੋਲੇਮੀ, ਬਚ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਦਰਿਆ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਅਲੈਕਜ਼ੈਂਡਰੀਆ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਮਿਸਰ ਜੇਤੂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਰੋਮ ਅਲੈਕਜ਼ੈਂਡਰ ਦੇ ਮੂਲ ਰਾਜ ਦੇ ਸਮੂਹ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਸਮੇਟ ਚੁੱਕਾ ਸੀ।”

ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਉਲੇਖਿਤ ‘ਧਰਮੀ ਲੋਕਾਂ’ ਤੋਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸਹਾਇਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਿਨਾ, ਉਹ ਨਿਸਚਤ ਤੌਰ ਤੇ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ; ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ, ਉਸ ਨੇ ਈਸਾ ਪੂਰਵ 47 ਵਿੱਚ ਮਿਸਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਲਿਆ।

“ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦੀ ਧੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੋਈ।’ ਉਹ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਵਾਸਨਾ ਜੇ ਕੈਸਰ ਨੇ ਕਲੀਓਪੈਟਰਾ ਲਈ ਧਾਰਣ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸ ਦਾ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਹੋਇਆ, ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਸਰੀ ਯੁੱਧ ਜਿਹੀ ਅਤਿ ਖਤਰਨਾਕ ਮੁਹਿੰਮ ਚੇੜਨ ਦਾ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਕਾਰਣ ਸੀ। ਇਸ ਕਾਰਣ ਉਹ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਰਾਜਕਾਜੀ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਟਿਕਿਆ ਰਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਅਯਾਸ਼ ਰਾਣੀ ਨਾਲ ਭੋਜਨ-ਵਿਲਾਸ ਅਤੇ ਮਦਮਸਤ ਰੰਗਰੇਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਰਾਤਾਂ ਬਿਤਾਂਦਾ ਸੀ। ‘ਪਰ,’ ਨਬੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਟਿਕੇਗੀ, ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ।’ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਲੀਓਪੈਟਰਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਗਸਤਸ ਕੈਸਰ ਦੇ ਵੈਰੀ ਐਂਟਨੀ ਨਾਲ ਜੋੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਰੋਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਤਾਕਤ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ।”

“ਆਇਤ 18. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਟਾਪੂਆਂ ਵੱਲ ਫੇਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਰੇਗਾ; ਪਰ ਇੱਕ ਸਰਦਾਰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪੱਖੋਂ ਉਸ ਦੇ ਕੀਤੇ ਅਪਮਾਨ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦੇਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਅਪਮਾਨ ਲਏ ਬਿਨਾ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਉੱਤੇ ਹੀ ਵਾਪਸ ਮੇੜ ਦੇਵੇਗਾ।’

“ਸਿਮੇਰੀਅਨ ਬੋਸਫੋਰਸ ਦੇ ਰਾਜਾ ਫਾਰਨੇਸੇਸ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਨੇ ਆਖਿਰਕਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਖਿੱਚ ਲਿਆ। ਪ੍ਰਾਇਡੋਕਸ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ‘ਜਦੋਂ ਉਹ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਿੱਥੇ ਵੈਰੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਨਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ, ਸਗੋਂ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪੂਰਨ ਜਿੱਤ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਈ; ਜਿਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਮਿੱਤਰ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਭੇਜਿਆ: Veni, vidi, vici; ਮੈਂ ਆਇਆ, ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ, ਮੈਂ ਜਿੱਤ ਲਿਆ।’ ਇਸ ਪਦ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਭਾਗ ਕੁਝ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਵਿੱਚ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਸੰਬੰਧੀ ਮਤਭੇਦ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਇਸ ਨੂੰ ਕੈਸਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਪਿੱਛੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਪੌਮਪੀ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਸਾਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਇਸ ਭਾਗ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਫਾਰਨੇਸੇਸ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਅਤੇ ਰੋਮ ਵਿੱਚ ਕੈਸਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲੱਭੀਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਗਲੇ ਪਦ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਵਧੀ ਦਾ ਹੋਰ ਵੀ ਪੂਰਾ ਇਤਿਹਾਸ ਸ਼ਾਇਦ ਅਜਿਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਉਜਾਗਰ ਕਰੇ ਜੋ ਇਸ ਅੰਸ਼ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ੰਕ ਬਣਾ ਦੇਣ।”

“ਆਇਤ 19. ਫਿਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੀ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਮੁਖ ਮੇੜੇਗਾ; ਪਰ ਉਹ ਠੋਕਰ ਖਾ ਕੇ ਡਿੱਗ ਪਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ।”

“ਇਸ ਜਿੱਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੀਜ਼ਰ ਨੇ ਪੋਮਪੀ ਦੇ ਧੜੇ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਆਖ਼ਰੀ ਅੰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ—ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਕੈਟੋ ਅਤੇ ਸਿਪਿਓ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ ਲੈਬੀਏਨਸ ਅਤੇ ਵਾਰਸ ਨੂੰ। ਰੋਮ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ, ਜੋ ‘ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਕਿਲ੍ਹਾ’ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਦੀਵੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਬਖ਼ਸ਼ੇ ਗਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸਾਮਰਾਜ ਦਾ ਸਰਵਥਾ ਸਰਵਭੋਮ ਸ਼ਾਸਕ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਨਬੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਠੋਕਰ ਖਾ ਕੇ ਡਿੱਗੇਗਾ। ਇਸ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਤਨ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਅਣਅਪੇਖਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਤੁਰਦਿਆਂ ਅਚਾਨਕ ਠੋਕਰ ਖਾ ਬੈਠੇ। ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮਨੁੱਖ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੰਜ ਸੌ ਲੜਾਈਆਂ ਲੜੀਆਂ ਅਤੇ ਜਿੱਤੀਆਂ, ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸ਼ਹਿਰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਏ, ਅਤੇ ਗਿਆਰਾਂ ਲੱਖ ਬਿਆਨਵੇਂ ਹਜ਼ਾਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਿਆ, ਯੁੱਧ ਦੇ ਸ਼ੋਰਗੁੱਲ ਅਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਡਿੱਗਿਆ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਰਸਤਾ ਸਮਤਲ ਹੈ ਅਤੇ ਫੁੱਲਾਂ ਨਾਲ ਵਿਛਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਖ਼ਤਰਾ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ ਸੈਨੇਟ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਸਭਾ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਰਾਜੇ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ, ਧੋਖੇ ਦੀ ਛੁਰੀ ਅਚਾਨਕ ਉਸ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਉਤਰ ਗਈ। ਕੈਸੀਅਸ, ਬ੍ਰੂਟਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਕਾਰੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਟੁੱਟ ਪਏ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੇਈ ਘਾਵਾਂ ਨਾਲ ਡਿੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਠੋਕਰ ਖਾ ਕੇ ਡਿੱਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਨਾ ਮਿਲਿਆ, ਈਸਾ ਪੂਰਵ 44।” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 258–264.

ਮੁਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ (ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ) ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪੂਰਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਿੰਹਾਸਨ ਉੱਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਐਸੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਘਟਨਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪੂਰਵਛਾਇਆ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮੇਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਤਿਹਰੇ ਸੰਘ ਵਿੱਚ ਸਿੰਹਾਸਨਾਰੂੜ੍ਹ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਤਿਹਾਸ ਤੀਹਵੀਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਛੱਤੀਵੀਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਇਹ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ 538 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕਦੋਂ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਸਿੰਹਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬਿਠਾਇਆ ਗਿਆ। ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਤੋਂ ਉੱਨੀਵੀਂ ਆਇਤਾਂ, ਅਤੇ ਇਕੱਤੀਵੀਂ ਤੋਂ ਛੱਤੀਵੀਂ ਆਇਤਾਂ ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਸੂਰ ਦੀ ਵੈਸ਼ਿਆ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਉਥਾਨ ਅਤੇ ਪਤਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਇਤਿਹਾਸ ਪੰਜਵੀਂ ਤੋਂ ਨੌਵੀਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉੱਤਰ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਰਾਜਾ ਤਿੰਨ ਭੂਗੋਲਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੰਧੀ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਸੰਧੀ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਇੱਕ ਮਾਰੂ ਘਾਉ ਮਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਮਿਸਰ ਦੀ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਿਆ।

ਪੰਜਵੀਂ ਤੋਂ ਨੌਵੀਂ ਆਯਤਾਂ, ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਤੋਂ ਉੱਨੀਵੀਂ ਆਯਤਾਂ, ਅਤੇ ਤੀਹਵੀਂ ਤੋਂ ਛੱਤੀਵੀਂ ਆਯਤਾਂ ਤਿੰਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਚਾਲੀਵੀਂ ਤੋਂ ਪੈਂਤਾਲੀਵੀਂ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਕਿ “ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਇਤਿਹਾਸ ਪੂਰਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਬਹੁਤ ਹਿੱਸਾ ਦੁਬਾਰਾ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ,” ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਅਸਲ ਅਰਥ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪੂਰਾ ਅਧਿਆਇ ਚਾਲੀਵੀਂ ਤੋਂ ਪੈਂਤਾਲੀਵੀਂ ਆਯਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵੀਹਵੀਂ ਤੋਂ ਬਾਈਵੀਂ ਆਯਤਾਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜਨਮ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੇ ਜਨਮ ਦੁਆਰਾ 1798 ਅਤੇ 1989 ਦੇਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਨੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844, ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ।

ਤੇਈਵੀਂ ਆਇਤ ਮੱਕਾਬੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਯਹੂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਰੋਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਸੰਧੀ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ “ਸੰਧੀ” ਨੂੰ 161 ਈਸਾ-ਪੂਰਵ ਅਤੇ 158 ਈਸਾ-ਪੂਰਵ ਦੀਆਂ ਤਰੀਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੱਕਾਬੀ ਇਤਿਹਾਸ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਰੋਮ ਅਤੇ ਮੱਕਾਬੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ “ਸੰਧੀ” ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਰੰਭ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ ਕਿ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੈਸਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਨਹੀਂ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਤੇਈਵੀਂ ਆਇਤ ਇਕੀਵੀਂ ਅਤੇ ਬਾਈਵੀਂ ਆਇਤਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਕੀਵੀਂ ਆਇਤ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜਨਮ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲੀਨ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਈਵੀਂ ਆਇਤ ਸਲੀਬ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਕੈਸਰ (ਰੋਮ) ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਾਜੇ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ, ਅਤੇ ਤੇਈਵੇਂ ਪਦ ਦੀ "ਲੀਗ" ਉਸ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਰੋਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ—ਠੀਕ ਉਸ ਅੰਤ-ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਯਹੂਦੀ ਰੋਮ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਨਿਸ਼ਠਾ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰੋਮ ਨਾਲ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਆਯਤਾਂ ਚੌਵੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਤੱਕ ਉਹ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸੱਠ ਵਰ੍ਹੇ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਨੇ 31 ਈਸਾਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਐਕਟੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਨ 330 ਵਿੱਚ ਰਾਜਧਾਨੀ ਨੂੰ ਰੋਮ ਤੋਂ ਕਾਂਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਾਂਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਸਰਵੋਚ ਰਾਜ ਕੀਤਾ। ਤਿੰਨ ਸੌ ਸੱਠ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਇਹ ਮਿਆਦ ਉਹ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਨੇ ਸਰਵੋਚ ਰਾਜ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ ਇਹ ਆਯਤ ਇਕਤਾਲੀਹ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਤਿਹਰੇ ਸੰਘ ਤੱਕ ਜੋ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਘਟਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਗਿਆਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਸਭ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਰੇਖਾਵਾਂ ਦਾਨੀਏਲ 11 ਦੀਆਂ ਆਖਰੀਆਂ ਛੇ ਆਯਤਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ 1989 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਇਤਿਹਾਸ, ਜੋ ਆਯਤ 40 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਯਤ 41 ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ "ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜੋ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।" ਆਯਤ 40 ਵਿੱਚ ਜੋ ਇਤਿਹਾਸ ਖਾਲੀ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪਰਕਾਸ਼ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

"ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਹੈ, ਜੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਅਮੋਲਕ ਰਤਨ ਲੱਭਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਇਸ ਬਚਨ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਵਿੱਚ ਵਿਗੜੀ ਹੋਈ ਭੁੱਖ-ਲਾਲਸਾ ਨੂੰ ਤ੍ਰਿਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।"

"ਜੇ ਉਹ ਇਹ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਮਸਤਿਸਕ ਭਰਮਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ; ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਜਾਣਣ ਲਈ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਖੋਦ-ਖੋਦ ਕੇ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦੇ ਤਣਾਅ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ।

"ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਧਾਰਮਿਕ ਅਨੁਭਵ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰਗ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਫਾਟਕਾਂ ਦੇ ਅਜੇਹੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਵਾਏ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਦਿਲ ਅਤੇ ਮਨ ਉਸ ਚਰਿੱਤਰ ਤੋਂ ਗਹਿਰਾਈ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਭ ਨੇ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਧੰਨਤਾ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰ ਸਕਣ ਜੋ ਹਿਰਦੇ ਦੇ ਸੁੱਧ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇਨਾਮ ਵਜੋਂ ਹੋਣੀ ਹੈ।"

"ਪ੍ਰਭੂ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਨਰਮਦਿਲੀ ਨਾਲ ਉਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਕੁਝ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਅਮਰਤਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਪਰਿਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਅਤੇ ਮਨ ਲਾ ਕੇ ਖੋਜਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ 'ਜੋ ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਬਚਨ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।"

"ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਗੱਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ—ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਬੰਧ ਘਨਿਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ।

"ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅਦਭੁੱਤ ਸੰਬੰਧ ਦਿੱਸਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਗੱਲਾਂ ਦਾਨੀਏਲ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਤਮੁਸ ਦੇ ਟਾਪੂ ਉੱਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਕਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦਾ ਬੜੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ

ਹੈ। ਦੋ ਵਾਰ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਹੋਰ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ?”

“ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ; ਤਦ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਰਾਹੇ ਜਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਚਨ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਬੰਦ ਅਤੇ ਮੋਹਰਬੰਦ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਹੁਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਪਰਖੇ ਜਾਣਗੇ; ਪਰ ਦੁਸ਼ਟ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਹੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ; ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗਾ; ਪਰ ਜਿਆਣੇ ਸਮਝਣਗੇ। ਅਤੇ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਤੋਂ ਨਿੱਤ ਦੀ ਭੇਟ ਹਟਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਘਿਣਾਉਣੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਉਜਾੜ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੋਂ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਨੌਬੇ ਦਿਨ ਹੋਣਗੇ। ਧੰਨ ਹੈ ਉਹ ਜੋ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਪੈਂਤੀ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਤੂੰ ਅੰਤ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਰਾਹੇ ਜਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕਰੇਂਗਾ, ਅਤੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਹੋਵੇਂਗਾ।”

“ਇਹ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਸਿੰਘ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪੁਸਤਕ ਦੀਆਂ ਮੁਹਰਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

“ਦਾਨੀਏਲ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਵੇ, ਜੋ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮੁਹਰਬੰਦ ਰਹੀ, ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਖ਼ਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇ ਅਨੰਤ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਕਿ ‘ਬਹੁਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਪਰਖੇ ਜਾਣਗੇ,’ ‘ਦੁਸ਼ਟ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਹੀ ਕਰਨਗੇ; ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗਾ।’ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਸੱਚ ਹੈ! ਪਾਪ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਉਲੰਘਨ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਸੰਬੰਧੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ, ਉਹ ਪਹਿਲੇ, ਦੂਜੇ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਵਿੱਚ ਅਮੁਹਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਆਖ਼ਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਵੱਲ ਅੱਗੇ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।”

“ਕੀ ਸਾਡੇ ਭਰਾ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਸੰਕਟਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੀ ਰਹੇ ਹਾਂ? ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਪੜ੍ਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿਓ।” Testimonies to Ministers, 114, 115.